

Tabela 1:

Promet v gostinstvu (v milj.din) (Vir: Indeks)

	1968	1969	1970	1971	1972	1973	1974
J	282.0	327.0	392.0	489.0	635.0	778.0	990.0
F	288.0	314.0	378.0	473.0	630.0	741.0	948.0
M	328.0	363.0	445.0	537.0	703.0	867.0	1107.0
A	360.0	422.0	503.0	638.0	746.0	996.0	1292.0
M	404.0	496.0	606.0	787.0	921.0	1192.0	1523.0
J	494.0	583.0	714.0	950.0	1185.0	1555.0	1839.0
J	629.0	756.0	951.0	1272.0	1656.0	2040.0	
A	670.0	820.0	1056.0	1398.0	1732.0	2110.0	
S	506.0	629.0	814.0	1050.0	1283.0	1610.0	
O	393.0	478.0	709.0	774.0	963.0	1162.0	
N	360.0	423.0	535.0	677.0	838.0	1030.0	
D	367.0	427.0	564.0	734.0	888.0	1102.0	

Kot merilo za ocenjevanje napovedi uporablja Laboratorij za digitalne sisteme kriterij kvalitete napovedi, ki jo določa po enačbi

$$Q = \frac{\bar{\zeta}^2}{\bar{\epsilon}^2(t)}$$

kjer je $\bar{\zeta}^2$ srednja kvadratna vrednost časovne vrste v območju napovedi in $\bar{\epsilon}^2(t)$ srednja kvadratna vrednost napake napovedi.

Pri vsakem izračunu napovedi zahtevamo informacije o Q_1 , kjer Q_1 predstavlja kvaliteto napovedi za $(\bar{\zeta}-2)$ -vs obdobje (če računamo napoved za $\bar{\zeta}$ -to razdobje), ter informacije o Q_2 , kjer je Q_2 kvaliteta napovedi za $(\bar{\zeta}-1)$ -vs razdobje. Kvaliteta napovedi za obdobje, na katero se nanaša napoved, lahko ugotovimo šele, ko so znani podatki o dejanski vrednosti pojava za to razdobje. Torej se tudi pri ocenjevanju napovedi srečamo z neke vrste ekstrapolacije: če so kvalitete napovedi Q_1 in Q_2 visoke (100 ali več), potem pričakujemo, da bo tudi kvaliteta napovedi za $\bar{\zeta}$ -to obdobje visoka. Ta predpostavka je realna seveda le v primerih, ko se zakonitost v gibanju pojava v preteklih letih nadaljuje tudi v letu, za katero računamo napoved. Če pa pride v tem letu do večjih odstopanj, pa bo informacija o Q_1 in Q_2 ter na osnovi nje sklep o pričakovani kva-